

Til nr. 4

Lovens § 8 fastsætter, at ministeren skal godkende bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen, som medfører betydelige samfundsmæssige omkostninger eller væsentlige forandringer i større befolkningsgruppers forhold med hensyn til brug af elektricitet. Baggrunden var et ønske om politisk kontrol med væsentlige bestemmelser fastsat af Elektricitetsrådet, som er et uafhængigt organ uden for den administrative hierakiske struktur.

Da adgangen til at lave administrative regler ifølge forslaget henlægges til ministeren, er der ikke længere behov for at opretholde lovens § 8. Dette gælder uanset, at kompetencen til at fastsætte regler delegeres til Sikkerhedsstyrelsen. Begrundelsen er, at styrelsen kommer i et traditionelt underordningsforhold til ministeren - i modsætning til Elektricitetsrådet.

Til nr. 5-7

Der er alene tale om konsekvensændringer som følger af, at den konkrete administration af loven skal varetages af Sikkerhedsstyrelsen, hvor ministeren hidtil har haft beføjelse til at træffe konkrete afgørelser.

Til nr. 8

Efter den gældende § 12, stk. 2, kan ministeren forlange, at forhandlere, producenter og importører af elmateriel offentliggør forbud og påbud, hvis udlevering eller salg af materialet er påbegyndt. Det antages derfor, at styrelsen også selv kan foretage offentliggørelsen. Det første punktum i den foreslåede § 12, stk. 5, giver således blot en udtrykkelig hjemmel til at offentliggøre forbud nedlagt i Danmark.

Det andet punktum i den foreslåede § 12, stk. 5, giver hjemmel til at offentliggøre forbud m.v., som er nedlagt af andre, når disse forbud er meddelt af Kommissionen. På stærkstrømslovens område finder Kommissionens information til medlemsstaterne i dag bl.a. sted efter lavspændingsdirektivets (73/23/EØF) art. 12, eller efter legetøjsdirektivets (88/378/EØF) art. 7. Elektricitetsrådet har herudover et tæt samarbejde med de tilsvarende myndigheder i andre lande, så danske forbrugere kan blive advaret i tilfælde, hvor udenlandske myndigheder har konstateret farlige egenskaber ved elmateriel. Samme type elmateriel findes ofte i en række lande. Da offentliggørelse af udenlandske forbud m.v. kan have negative konsekvenser for forhandlere og andre her i landet, er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte en klar hjemmelsbestemmelse for offentliggørelse.

Til nr. 9

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5-7.

Til nr. 10-12

Ændringerne er en konsekvens af nedlæggelsen af Elektricitetsrådet og henlæggelsen af rådets opgaver til Sikkerhedsstyrelsen.

Til nr. 13

Den foreslåede bestemmelse afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til økonomi- og erhvervsministeren. Den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen kommer til at træffe på elområdet, er af teknisk karakter og forudsætter betydelig teknisk indsigt på området. Det er derfor vurderingen, at ministeriets departement typisk ikke vil kunne foretage en realitetsbehandling af eventuelle klager. Det kan i øvrigt oplyses, at i de seneste to år er den eksisterende klageadgang kun benyttet én gang.

Retsstillingen vil efter forslaget minde om retsstillingen på andre områder under Økonomi- og Erhvervsministeriet, hvor en styrelse træffer den endelige administrative afgørelse. Dette gælder f.eks. vedrørende produktsikkerhedsloven, jf. lov nr. 364 af 18. maj 1994, § 23, og lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 14. december 2001, § 61 a.

Det skal i øvrigt nævnes, at i det omfang Sikkerhedsstyrelsen med hjemmel i lovens § 21, stk. 2, henlægger sine beføjelser efter loven til andre statslige eller kommunale organer eller private foretagender og elforsyningsvirksomheder, vil der efter almindelige forvaltningsretlige regler være klageadgang til styrelsen over afgørelser truffet af sådanne organer. Derfor vil der i disse tilfælde ofte være prøvelse i to instanser.

Til nr. 14

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5-7.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring i bestemmelsen om finansiering af Sikkerhedsstyrelsens opgaver, som Elektricitetsrådet hidtil har varetaget, er af redaktionel karakter. Den gældende § 25 henviser til rådets virksomhed, som denne er beskrevet i kapitel 2 i stærkstrømsloven. I dette lovforslag foreslås kapitel 2 ophævet og erstattet med bestemmelserne om Det Tekniske Sikkerhedsråd. Den foreslåede formulering indebærer, at der kan opkræves afgifter fra de i bestemmelsen nævnte virksomheder til dækning af styrelsens opgaver på "elområdet". Herved sikres det, at bl.a. udgifterne til Danmarks deltagelse i det internationale norm- og standardiseringsarbejde på elområdet, informationsvirksomhed, udførelse af opgaver som nævnt i lovens § 21, stk. 2, m.v. kan finansieres som hidtil. Der er således alene tale om, at styrelsen får hjemmel